



Landgoed Oldruitenborgh, Vollenhove

Een predikant als leek in de hotellerie

EEN ZUIDERZEESTADJE HEEFT ALTIJD WEL IETS, ZEKER WANNEER DE HEMEL 'GROOTSCH EN GRAUW' IS, OM MET MARSMAN TE SPREKEN. TIEN KILOMETER VERWIJDERD VAN HET OVERBEKENDE GIETHOORN, LIGT HET VERSTILDE VOLLENHOVE. EEN JACHTHAVEN MET WAT VISKOTTERNOSTALGIE, ZILTE VERGEZICHTEN, EEN HEUSE BURCHTRUÏNE... DAN HOUDT HET OP, DAAR AAN HET WATER. OF TOCH NIET? MIDDEN IN HET STADJE LIGT EEN LANDGOED WAAR OOI ONZE EERSTE KONING LOGEERDE.

TEKST - JASON VAN DE VELTMAETE

Die eerste koning - na de in 1581 afgezworen Filips - was natuurlijk Lodewijk Napoleon, het jongste broertje van de grote keizer Napoleon Bonaparte. Hij regeerde voordat de stadhouderlijke familie Van Oranje-Nassau aan de macht kwam. Een voortreffelijke koning, deze Lodewijk; hij verdedigde de belangen van de Nederlanders zo goed, dat het zijn grote broer te gortig werd. Napoleon maakte de Lage Landen tot een provincie van Frankrijk en riep broerlief Lodewijk terug naar Parijs, maar niet voordat deze het Rijksmuseum en de Koninklijke Bibliotheek gesticht had. En niet voordat hij een bezoekje gebracht had aan de stadshavezathe Oldruitenborgh (1809).

Reflectie

Ook al hangt in menig vertrek een portret van Beatrix, dit strakke gebouw past beter bij de Franse Revolutie dan bij een monarchie: geen leeuwen aan weerskanten van het bordes (geen bordes); geen pracht en praal; geen imposante architectuur. Oldruitenborgh heeft een zeer toegankelijk uiterlijk en is eigenlijk een passend domicilie voor een voormalige predikant. Want dat is Chienus Schokker, de huidige hotelier. Afkomstig uit Emmen (Drenthe), ging hij in Utrecht theologie studeren; daarna werd hij predikant met hart en ziel. 'Ik heb tien jaar in de kerkelijke gemeente gestaan,' vertelt Schokker. 'Eerst in de kop van Friesland, daarna in Noord-Holland (Uitgeest-Akersloot). Vervolgens werd ik hoofd van de dienst geestelijke verzorging van het Academisch Ziekenhuis in Leiden. Ik was eigenlijk al heel jong diensthoofd geworden en na negen jaar - wel een heel mooie tijd, overigens - begon ik steeds meer te peinzen over "de volgende stap". Ik kwam erachter dat ik behoefte had aan een periode van reflectie.'

Ik wil ze bijstaan in vreugde en verdriet

Zelfbespiegeling stond bij Schokker evenwel niet gelijk aan rust of ledigheid; hij ging specialisatiecursussen en managementtrainingen volgen; daarbij kwam hij in aanraking met de eigenaar van Slot Doddendael te Ewijk. Dat kasteeltje, romantisch gelegen in het Land van Maas en Waal, maakte indruk. Schokker: 'Mijn partner en ik zijn toen op zoek gegaan naar een landgoed ergens aan de IJssel waar gewoond kon worden, maar dat ook voldoende ruimte bood voor gastvrijheid, het "vieren van iets" én het pastoraat. Ik wilde op de één of andere manier mensen kunnen bijstaan in tijden van vreugde en van verdriet. We vonden Huis Nieuw Rande in Diepenveen; dat kon ik huren van een stichting.'

Zelfs met een partner die veiligheidshalve elders de kost bleef verdienen, was het een avontuur, maar nadat de deuren in 1998 opengegaan waren, bleek al snel dat Huis Nieuw Rande in een behoefte voorzag. Zeker nadat de restauratiewerkzaamheden voltooid waren, liep het er storm.

Gemeentehuis

Van meet af aan was Huis Nieuw Rande een trouwlocatie, maar Schokker had meer pijlen op zijn boog: 'Ik heb er ook de



Stichting Kamermuziek opgericht, en gaandeweg kwamen we terecht op het domein van de overnachtingen. Het liep lekker, en toen werd ik plotseling aangesproken door de burgemeester van Steenwijkerland die zei: "Ik vind het zo leuk wat je hier doet, wil je dat misschien elders ook opzetten, maar dan zonder stichtingsbestuur ertussen?" Hij wees mij op het overbodig geworden gemeentehuis (Oldruitenborgh) van Vollenhove, een stadje dat deel uitmaakte van zijn nieuwgevormde gemeente. Daar had ik wel oren naar.'

Om een lang verhaal kort te maken: er gingen nog wat jaren overheen, doordat eerst een projectontwikkelaar met het landgoedje aan de haal ging, maar toen diens halfslachtige pogingen om er iets van te maken op niets uitliepen, kreeg Chienus Schokker alsnog een kans, mede doordat hij opnieuw burgemeester Haijo Apotheker tegen het lijf liep. (De man die ooit tien maanden minister was.)

Sterrenclassificatie... wat is dat eigenlijk?

Schokker twijfelde nog even: 'Ik was al 54 of 55, dus had ik nog de energie om aan zoiets te beginnen? Per slot van rekening verdiende ik een behoorlijke boterham als directeur van Huis Nieuw Rande. Aan de andere kant, wat hield ik over aan mijn activiteiten daar? Dat gebouw was immers van een stichting. En aan pensioenopbouw had ik nooit gedaan; mijn energie was altijd in idealistische toestanden gaan zitten. In oktober 2006 trad ik in gesprek met de toenmalige eigenaar van Oldruitenborgh; in april 2007 zijn mijn broer en ik - hij is kapitaalkrchtig en financieel onderlegd - eigenaar geworden van dit landgoed.' (Oldruitenborgh werd eigendom van Schokker Monumenten BV.)

Pittig

Met betrekking tot de regelgeving en de vergunningen was er nog vrijwel niets op orde, maar de gemeente had al wel verordonneerd dat Oldruitenborgh een publieksfunctie moest krijgen. Schokker: 'Dat op zich sloot natuurlijk prima aan bij wat mij voor ogen stond, maar de juiste formule vinden viel waarachtig

Oldruitenborgh

Trouwsalon; stijkkamers voor lunches en diners; grote ontvangstruimte voor recepties, vergaderingen, symposia...

Plenaire vergaderruimte (tot 140 personen)

Kamers: 20

Hoofdhuis (11 kamers): kamerprijs 120,- (2p. incl. ontbijt)

Benthuis (6 kamers): 1500,- (week), 1000,- (lang weekeinde), 750,- (midweek)

Koetshuis (3 kamers): 750,- (week), 500,- (lang weekeinde), 375,- (midweek)

niet mee. Ik had de opdracht om hier een mooie locatie neer te zetten; fysiek gaat dat al fantastisch, maar nu moeten we nog zien het landgoed als bedrijf van de grond te tillen. En dat is een pittig verhaal! Ik kom niet uit de horeca; ik kan bij wijze van spreken nog geen biertje tappen, maar ik ben wel een goede gastheer en een uitstekende procesbegeleider. In het verleden heb ik bovendien bewezen over commercieel inzicht te beschikken. Maar de formule die ik, met voortschrijdend inzicht, voor Huis Nieuw Rande had bedacht, was niet zomaar even toe te passen op Oldruitenborgh. Hier moest ik bovendien alle vergunningen zelf gaan regelen. We waren alleen al 160.000 euro kwijt aan het omzetten van deuren, het plaatsen van brandwerende plafonds en noem maar op. De Rijksdienst van Monumenten, gevolgd door Bouw en Woning Toezicht, gevolgd door de brandweer... Die drie bij elkaar en jij legt het loodje.'

Het 'kunstje' van Diepenveen liet zich dus niet zonder meer herhalen in Vollenhove. Zoveel hoofden, zoveel zinnen; dat geldt ook voor de kop van Overijssel. Elke streek heeft cultuurgebonden eigenaardigheden, ofwel couleur locale. Daarbij kwam dat Oldruitenborgh meer mogelijkheden bood dan Huis Nieuw Rande. Schokker: 'Elf gastenkamers in het hoofdhuis; zes in het Benthuis; drie in het koetshuis - we kunnen hier maatwerk leveren voor meerdaagse conferenties én voor kleine besloten ontvangsten. Verder hebben we groepsverhuur in het pakket: een vakantiehuis met zes slaapkamers, zes badkamers en een eigen tuin... We richten ons ook op de vergadermarkt en de bruidsmarkt.'





En niet te vergeten, de 'bed and breakfast' markt; althans volgens de website. Dat roept sowieso een vraag op met betrekking tot de hotelfaciliteiten. 'Zimmer mit Frühstück'? Wat heeft Oldruitenborgh niet, dat een gangbaar hotel wél heeft? 'Er is minder entertainment,' antwoordt Schokker. 'Je hebt een kamer en een programma en je vermaakt je maar. De kamers zijn puur functioneel; daarbuiten hebben we geen zwembad, sauna of hotelbar. Logeren gebeurt hier meestal in groepsverband; daar zit een eigen dynamiek in. Voor individuele gasten hebben we eigenlijk een ontspanningsruimte nodig.'

Sfeermatig

Oldruitenborgh is lid van Erfgoed Logies en van Historic Hotels of the Benelux; in die zin hebben we het over een hotel, maar de sterren ontbreken. Schokker: 'De inrichting van onze kamers is niet gebaseerd op zakelijk denken van mij; wel op sfeermatig denken. Ik heb in het hoofdhuis elf kamers gecreëerd die allemaal verschillend zijn. Ze hebben goede bedden, goed bedlinnen, een keurige badkamer en nette zitjes. Er is een tv-aansluiting.... Dat er nog geen tv's staan, is niet alleen een kwestie van financiën; het is ook een kwestie van emotie. Wil ik dat spul wel? Nu ik mij meer aan het richten ben op de markt van individuele hotelgasten, heb ik eigenlijk geen keuze meer. Maar ik probeer het soort gasten binnen te krijgen dat bij dit bedrijf past. We bieden tweedaagse arrangementen; de fietsen staan klaar voor je, voor de rest maak je een leuk programma en er is een mooi diner in een restaurant aan de haven. Als een groep van twaalf boekt, kan ik zelf een diner bieden, maar voor twee

personen gaat dat niet. Aangezien we midden in Vollenhove zitten, hebben we geen eigen restaurant nodig, maar naarmate wij ons sterker op het aanbieden van hotelkamers gaan richten - dat is nu nog in ontwikkeling - zullen we steeds meer in eigen beheer gaan doen.'

Ik kan nog geen biertje tappen

Voortschrijdend inzicht... Daar draait het om in dit 'hotel'. Wat de hotelclassificatie precies inhoudt, weet Chienus Schokker niet, en eigenlijk is dat goed zo, want tegenwoordig zegt een website veel meer dan sterren. De doelgroepen van Oldruitenborgh zijn niet afgebakend, en eigenlijk is dat geen probleem, want veelzijdigheid kan een 'USP' zijn. Trends, zoals wellness, passen nog niet in het (financiële) plaatje, maar Schokkers devies zou kunnen luiden: 'Zeg nooit nimmer.' Of: 'Mettertijd rijpt het koren' en 'de tijd baart rozen.' Zijn havezathe stamt uit 1583, dus haast is er niet. De kracht van zijn bedrijf ligt in het ontbreken van massaliteit: Schokker biedt maatwerk voor grootschalige (conferenties) en kleinschalige evenementen (jubileum, doopfeest, reünie...), waarbij beslotenheid en bewegingsvrijheid elkaar niet in de weg zitten. Momenteel werkt hij aan de bekendheid van zijn bedrijf, want de meeste mensen ten oosten van Deventer en Zwolle blikken niet naar het westen, naar 'over de IJssel', en de meeste mensen uit de polder zijn nauwelijks geïnteresseerd in wat zich afspeelt op 'het oude land'. Maar als de roep van zijn bedrijf weerklank vindt, is de gastheer of hotelier er klaar voor. ■